

Vrouw grijpt de macht

Niemand moet er raar van opkijken als de Maastrichtse gemeenteraad de komende jaren een vrouwelijke meerderheid kent. De feminisering van de politiek zette in 2006 al flink in, maar de absolute greep naar de macht is nu aanstaande.

door **John Hoofs en Siebrand Vos**

Niemand kent hem, maar de komende vier jaar zit hij gebakken. Ramazan Ekinci debuteert vermoedelijk in april voor de PvdA in de Maastrichtse gemeenteraad; in een verder door vrouwen gedomineerde fractie.

Als lijsttrekker Jacques Costongs op zijn wethouderspost mag blijven, wordt Ekinci omringd door het vijftal Manon Fokke, Rachida Es Sadki, Josje Godwin, Nelleke Barning en Ursula Garnier. Maar na de door het CDA gevraagde hertelling kan Garnier ook (voorlopig) weer afvallen.

Bij geen enkele andere partij is de opmars van de vrouw zo dominant als bij de grootste verliezer van de Maastrichtse verkiezingen.

De ineengeschrompelde PvdA houdt mogelijk op één man na alleen vrouwen over. 'Partij van de Arbeid? Partij van de Amazones zul je bedoelen', wordt al in de wandelgangen geprapt.

Ook het CDA draagt bij aan de feminisering. Als Luc Winants weer wethouder wordt, telt de zevenkopige fractie mogelijk vijf mannen

CDA-lijsttrekker Luc Winants incasseerde 's middags nog de achtste zetel.

en twee vrouwen. Naast de rechtstreeks gekozen Josephine Dols, komt mogelijk ook nieuwkomer Vivianne Heijnen in de raad. Ze beleefde een bizar etmaal. Woensdagavond viel ze buiten de boot, gistermiddag kreeg ze te horen dat ze rechtstreeks was toegelaten, om 's avonds weer buiten de boot te vallen, omdat een stembureau niet correct geteld was. En nu moet Heijnen maar afwachten of de gevraagde hertelling haar CDA weer op acht zetels brengt. GroenLinks brengt drie vrouwen in de raad, D66 twee, nieuwkomer TON twee en de fracties van de VVD, Senioren Partij Maastricht en

Liberalen Partij Maastricht elk één. Opgeteld: van de 39 zetels kunnen er straks negentien ingenomen worden door een vrouw. Op één haar na de helft. Wie had zo'n opmars kunnen voorspellen? In 2002 zaten nog maar acht vrouwen in de raad. Het goede nieuws aan het vrouwenfront heeft ook een schaduwkant. Het aantal jongeren is afgenomen. Talenten als Bastiaan de Jong, Guido Reehuis en Marnix Janssen hielden het zelf voor gezien, anderen (PvdA'er Antoine van Lune, Gert-Jan Krabbendam van GroenLinks) konden hun relatief hoge positie op de kieslijsten niet verzilveren.

Links Jim Janssen, rechts Jos Gorren.

foto Johannes Timmermans

Bij D66 is wel sprake van verjonging, met de entree van Guido Mertens en Franca Tonnaer. Ook opmerkelijk: de compleet weggevaagde oude garde van de PvdA. Jarenlang fungeerden ze als stemmentrekkers dankzij een trouwe achterban in hun wijk, gisteren stonden ze met lege handen. Mannen als George van Loo (Wittevrouwenveld), Harie Franssen (Boschpoort) en Chris Hoekstra (Borgharen) betaalden het gelag. George van Loo, vier jaar geleden nog goed voor 688 voorkeurstemmen, zag zijn aanhang meer dan halveren. „Ik snap het niet”, reageerde een aangeslagen Van Loo

toen hij het slechte nieuws hoorde. „Veel mensen zijn niet gaan stemmen. Ik stond de vorige keer ook laag op de PvdA-lijst, dat was het niet. Mijn belangrijkste conclusie is dat mijn achterban me, na twaalf jaar noeste arbeid, heeft laten zitten. Verder komen er steeds meer ouderen voor wie de seniorenpartij een alternatief is.”

Harie Franssen - vier jaar geleden nog goed voor 450 stemmen - constateerde gisteren dat de lage posities van 'buurtkandidaten zoals wij' op de PvdA-kieslijst niet zonder gevolgen zijn gebleven. „Wij kregen voor de tweede achter-

envolgende keer lage plekken toegewezen. Dat begrijpen mensen niet. Ik ben daar meermaals op aangesproken. Voor de rest zaten onze stemmen bij mensen die zijn thuisgebleven.”

In de aanloop naar de bekendmaking van de bezetting van de raadszetels werd uiteraard volop gediscussieerd over de 'Leers-factor'. PvdA-fractievoorzitter Manon Fokke schatte in dat de kwestie rond het wegsturen van de burgemeester haar partij „mogelijk een of twee zetels” heeft gekost. Maar door de val van het kabinet en andere ontwikkelingen is daar moeilijk een vinger achter te krijgen.

Pie Frijs denkt dat zijn optreden in het Leersdebat Senioren Partij Maastricht zeker niet heeft geschaad. „Wij hebben een afgewogen standpunt ingenomen ten faveure van Leers.” Broer Ad Frijs vult aan: „Rustig en betrouwbaar. Pie heeft er geen theaterstuk van gemaakt.”

Voor Gerd Leers zelf is de zaak zo klaar als een klontje: „De verkiezingsuitslag is duidelijk. De PvdA verliest fors. En ook andere partijen die mij weg wilden, hebben de rekening gekregen. Het volk heeft via de stembus duidelijk aangegeven het niet eens te zijn met mijn vertrek.”

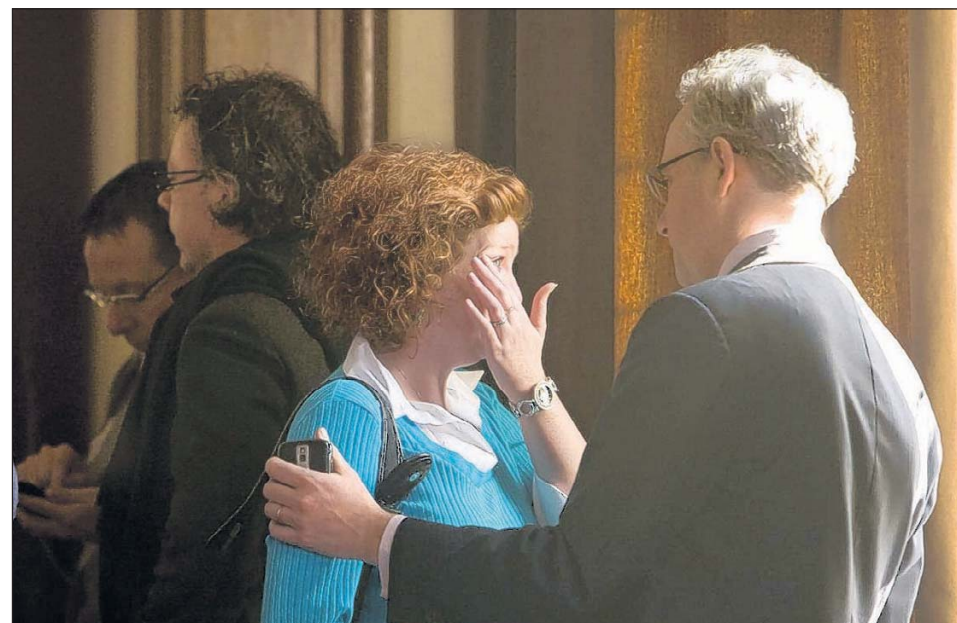
De oud-burgemeester reageerde gistermiddag - nog voordat de stemchaos compleet werd - verheugd dat 'zijn' CDA de grootste is geworden: „De partij heeft de afgelopen jaren na alle eerdere problemen veel geïnvesteerd in herstel van eenheid, in bestuurlijke inhoud. En er is een sobere, goede campagne gevoerd, met het belang van de stad voorop.”

Dat moet ook zo blijven, vindt Leers. „De verkiezingsuitslag heeft geleid tot een grote fragmentatie in de gemeenteraad. Daardoor wordt het hartstikke lastig om de eenheid te zoeken om stad en regio goed te besturen. We kunnen ons geen gekisbebis of vereffenen van rekeningen permitteren. Maastricht is de economische motor van de regio.”

Te weinig voorkeurstemmen: de PvdA'ers George van Loo (links) en Harie Franssen.

foto Johannes Timmermans

CDA'er Roxanne van Wunnik wordt getroost door haar voorman Luc Winants.

foto Johannes Timmermans